

Abstrakt: Jedním z řečníků Platónova dialogu *Symposion* je autor komedií Aristofanés, který se přidává k oslavným řečem na Eróta a vypráví mýtus o původu lásky. Podle Aristofana byli původně čtyřnozí a čtyřruční lidé rozezleným Diem rozseknuti na dvě části a nyní nešťastně bloudí světem, dokud nenaleznou svou ztracenou polovinu a nespojí se s ní v sexuálním aktu. Aristofanes formuluje pojetí lásky jako touhu po splynutí s vlastní druhou polovičkou. Bakalářská práce se zabývá dvěma moderními filosofickými interpretacemi Aristofanova mýtu, jejichž autory jsou Emmanuel Lévinas a Robert Solomon. Zatímco Lévinas Aristofanův mýtus kritizuje jako egoistickou a incestní formu lásky, ve které osoba hledá pouze sebe sama a zapomíná na nekonečnou jinakost Druhého, Solomon mýtus o lásce jako splynutí dvou polovin považuje za přínosný, neboť jde formu lásky, jež má za podmínku rovnost partnerů nebo partnerek a která neopomíná důležitou roli tělesnosti. Pojetí obou autorů otevírá mnoho zajímavých otázek. Lévinasova kritika a jeho následná pozitivní formulace asymetrického erotického vztahu sice uchovává jinakost Druhého, ale tato jinakost je založena na pohlavní diferencii, a navíc je formulována jazykem stereotypního pohledu na ženy. Solomon, jež klade partnerský vztah jako vztah rovnosti se zase obtížně vypořádává s tím, že ve splynutí polovin dochází k rozplynutí individuální identity ve společném „my“.